

23.III. 2026.	PONEDJELJAK <i>Dražen</i>	Zahvala sv. Antunu i sv. Josipu za primljene milosti	7
		+ Davor i Zvonko Lovreković	18:30
24.III. 2026.	UTORAK <i>Katarina Švedska</i>	+ Slavko Šporčić	7
		+ Josip, Martin, Katarina i ob. Korošec i Kolar	18:30
25.III. 2026.	SRIJEDA <i>BLAGOVJEST</i>	+ Ob. Kolonjak i za duše u čistilištu	7
		+ ob. Kiš i Milak	18:30
26.III. 2026.	ČETVRTAK <i>Goran</i>	+ Goran, Ivan, Katarina i ob. Široki	7
		+ Ivan, Marta i Blaž Šprem, Mijo, Marija i Josip Vincek i Josip Tišljarić	18:30
27.III. 2026.	PETAK <i>Lidija</i>	+ Marino Miheković	7
		+ Marija Petras	18:30
28.III. 2026.	SUBOTA <i>Nada</i>	+ Drago i Dragica Vrbanec, Paula i Lovro Hajduković	7
		+ Josip Fijačko	18:30
29.III. 2026.	CVJETNICA	+ Jasmina Berta	7
		ŽUPNA	9
		+ Zlatko i ob. Šavor i Martinec	11:30
		+ Vlado, Stjepan i Katica Restek	18:30

U ovom događaju Crkva prepoznaje ispunjenje starozavjetnoga obećanja nevjernomu kralju Ahazu, preko proroka Izaije: "Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel!" (Iz 7,14). Razlog tomu jest upravo Isusovo utjelovljenje - On biva taj "S nama Bog", što ime Emanuel znači u prijevodu.

Stoga zajednica vjernika dok na ovu svetkovinu izgovara Vjeronanje, kao i na Božić, poklekne na riječi: "Koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa. I utjelovio se po Duhu Svetom od Marije Djevice: i postao čovjekom."

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 11 Godina XIX 22. ožujka 2026.g.

Peta korizmena nedjelja - godina A

TRAJNA PORUKA LAZAROVOG USKRIŠENJA

Evangelje Iv 11,3-7.17.20-27.33b-45 (kraće)

U ono vrijeme: Lazarove sestre poručile Isusu: »Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je.« Čuvši to, Isus reče: »Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.« A Isus ljubljao je Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: »Pođimo opet u Judeju!« Kad je dakle Isus stigao onamo, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. A kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu ususret, dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.« Kaza joj Isus: »Uskrsnut će brat tvoj!« A Marta mu odgovori: »Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.« Reče joj Isus: »Ja sam uskrsnuću i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?« Odgovori mu: »Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, onaj koji dolazi na svijet!« Nato Isus, sav potresen, upita: »Kamo ste ga položili?« Odgovoriše mu: »Gospodine, dođi i pogledaj!« I zaplaka Isus. Nato su Židovi govorili: »Gle, kako ga je ljubio!« A neki između njih rekoše: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?«

Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.« Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.« Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!« Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovali su u nj.

Ostala čitanja: Ez 37,12-14; Rim 8,8-11;

U prvom čitanju na petu nedjelju Korizme prorok Ezekiel nam govori o svom dobro poznatom viđenju o usahnulim kostima koje će Božja oživljujuća snaga pozvati na novi život. Utješna je misao da je Bog i danas Bog života koji je uvijek u stanju uliti novi život u nas, kada se osjećamo kao da smo usahnuli kosturi.

Za drugo čitanje uzet je dio iz Poslanice Rimljanima u kojemu sveti Pavao izlaže da se novi život koji je Krist dao nama, ostvaruje putem Duha Svetoga. Prisutnost Duha Svetoga u našem životu zalog je uskrsnuća. Ovome se priključuje evanđeoski odlomak, u kojemu nam sveti Ivan evanđelist opisuje slučaj Lazarovog uskrišenja.

Evandeoski opis Lazarovog uskrišenja uznemirujuće djeluje na našu dušu. Ne zbog toga što ne bismo vjerovali u čudo ni zato što ne bismo vjerovali da je Lazar doista bio mrtav, još manje zbog toga što eventualno ne bismo vjerovali da je Isus bio u stanju da uskrisava mrtve. Ispovijedamo da je on Sin Božji, gospodar života i smrti. Što zapravo djeluje uznemirujuće u ovom evandeoskom događaju?

Lazarovo uskrišenje nas zbunjuje zbog toga što zapravo ništa ne znamo o Lazarovom daljnjem životu. Kako je moguće da je jedan toliko jedinstveni, izvanredni događaj jednostavno pao u zaborav? Kako je moguće da nitko nije istražio što se kasnije dogodilo s Lazarom? Danas bi to bilo nezamislivo. Mnoštvo fotoreportera bi Lazara pratili svukuda, intervjuirali bi ga, knjige bi pisali o njemu, liječnici bi na njegovom tijelu vršili analize u cilju utvrđivanja jesu li žive njegove stanice, funkcionira li njegov mozak? Konačno, i nama vjernicima bio bi to izvanredni argument glede postojanja Boga. Ispitali bismo Lazara kakav je raj, je li vidio Boga, kako izgledaju anđeli? Suprotno tomu, Lazar je tiho živio dalje, kao što je tiho živio i ranije, živio je dalje kao da se ništa u njegovom životu nije dogodilo.

Možda upravo tu trebamo tražiti poruku ovog događaja. U Lazarovom životu doista se nije dogodilo ništa bitno novo. Živio je pa umro zatim je ponovo živio jedno vrijeme i potom ponovno umro. Zar to nije novost? - mogao bi netko upitati. Nije novost za onoga koji vjeruje u Isusa Krista, a Lazar je vjerovao u njega, susreo se s njime, prepoznao je u njemu prijatelja, Otkupitelja, Sina Božjeg. Ovaj susret i ova vjera, nepovratno su promijenili Lazarov život. Ono što se poslije dogodilo, to za njega više nije mogla biti novost. To je ista ona kršćanska logika koju sveti Pavao pjesnički nadahnutim riječima primjenjuje na sebe, to jest da ni smrt, ni sve patnje svijeta nisu u stanju otrgnuti nas od Kristove ljubavi. Lazar je živio u Kristovoj vjeri, u Kristovoj vjeri je umro, u Kristovoj vjeri je opet oživio, u Kristovoj vjeri je umro i drugi puta. Život i smrt kod njega su bili samo okvir, a sadržaj je ostao uvijek isti: Kristova ljubav. Mi smo puni strahova. Bojimo se ljudi, bolesti, budućnosti, smrti. To je do izvjesne mjere nezaobilazno jer svaka okolnost o kojoj osjećamo da je izvan naše kontrole, uzrokuje strah. Onaj, koji se u dubini duše doista susreo s Isusom, ne boji se više ničega jer se više ništa takvoga ne može dogoditi što bi ga moglo otrgnuti od Isusove ljubavi.

Lazarovo uskrišenje za prve kršćane imalo je i simboličko značenje. Zbog grijeha je preminuli Lazar bio slika odvojenosti od Boga i kršćanske zajednice, a oživjeli Lazar je bio simbol obraćenog grješnika. U ovoj međuovisnosti postaju važni i ostali učesnici: Lazarove sestre, kao i prijatelji koji su se kod Isusa založili za njega, koji su uklonili kamen s ulaza u grob, koji su oslobodili mrtvacu od njegovih zavoja. Oni predstavljaju Crkvu čijim posredstvom do vjernika dopijeva novi život. Ovdje se možemo prisjetiti da se u svetoj ispovijedi formula odrješenja također poziva na posredničku ulogu Crkve, kada svećenik moli na slijedeći način: »Bog, Otac milosrđa, pomirio je sa sobom svijet smrću i uskrsnućem svojega Sina i izlio je Duha Svetoga za otpuštenje grijeha. Neka ti po služenju Crkve on udijeli oprostjenje i mir.«

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

RODITELJSKI SASTANAK ZA PRVOPRIČESNIKE

U četvrtak, 26. ožujka održat će se roditeljski sastanak za ovogodišnje prvopričesnike, Sastanak je u crkvi poslije večernje mise u 19,30.

ŽUPNI VJERONAUČ

Ovaj tjedan župni vjeronauč za prvopričesnike i krizmanike je po redovitom rasporedu.

TRINAEST UTORAKA U ČAST SV. ANTUNU

U utorak, 24. ožujka nastavljamo pobožnost u čast sv. Antunu - TRINAEST UTORAKA - pred njegov blagdan. Svaki utorak do 13. lipnja posebna je pobožnost kod večernje mise u 18,15.

VELIKA ISPOVIJED ZA USKRS

Ove godine velika ispovijed je u subotu, 28. ožujka uoči Cvjetnice. U 8 sati započinje pokorničko bogoslužje i slijedi ispovijedanje u našoj crkvi do 10 sati. Od 10,30 ispovijed se nastavlja u župi sv. Nikole, a poslije podne od 14 u župi bl. Alojzija Stepinca.

CVJETNICA

Na Cvjetnicu svečani blagoslov grančica biti će u 9 sati kod vanjskog oltara u dvorištu odakle će krenuti procesija u crkvu gdje će biti župna misa.

Poslije podne u 16 sati krenut će KRIŽNI PUT po ulicama naše župe. Okupljanje je kod vanjskog oltara u samostanskom dvorištu.

Navještenje Gospodinovo: Blagovijest

Biblijska podloga Navještenja Gospodinova nalazi se u Lukinu evanđelju (1,26-38) koje prikazuje dramu Božje intervencije i čovjekove suradnje. Bog iz ljubavi prema svome najuzvišenijem stvorenju koje je palo u ropstvo grijeha, šalje svoga Sina. U Božanskom planu određeno je da On ima uzeti obličje ljudskoga tijela, tj. roditi se iz krila žene. To će se dogoditi bez sudjelovanja muškarca. Zbog toga židovska djevojka Marija koja je već zaručena za Josipa, biva najprije prestrašena pa onda zbunjena kada joj anđeo Gabriel priopćava tu vijest.

Nakon što joj Božji glasnik objašnjava: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji" (Lk 1,35), ona u svojoj slobodnoj volji daje pristanak: "Neka mi bude po riječi tvojoj!" (1,38).